



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 13. decembra 2012*

„Nariadenie (ES) č. 1896/2006 — Európske konanie o platobnom rozkaze — Návrh na vydanie rozkazu, ktorý nespĺňa formálne požiadavky stanovené vnútroštátnou právnou úpravou — Taxatívna povaha požiadaviek, ktoré musí spĺňať návrh — Možnosť požadovať úroky až do zaplatenia istiny“

Vo veci C-215/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poľsko) z 11. apríla 2011 a doručený Súdnemu dvoru 9. mája 2011, ktorý súvisí s konaním:

Iwona Szyrocka

proti

SiGer Technologie GmbH,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Ilešič (spravodajca), E. Levits, J.-J. Kasel a M. Safjan,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. apríla 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- poľská vláda, v zastúpení: M. Szpunar, M. Arciszewski a B. Czech, splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandes, splnomocnený zástupca,
- fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Ossowski, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: A.-M. Rouchaud-Joët a K. Herrmann, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: poľština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. júna 2012,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze (Ú. v. EÚ L 399, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze začatého na návrh pani Szyrockej, s bydliskom v Poľsku, proti spoločnosti SiGer Technologie GmbH, so sídlom v Nemecku.

Právny rámec

Nariadenie č. 1896/2006

- 3 V zmysle odôvodnení 8, 9, 10 a 11 nariadenia č.1896/2006:
 - „(8) Výsledné prekážky v prístupe k účinnej spravodlivosti, najmä pri cezhraničných sporoch, a narušenie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu pre nerovnováham vo fungovaní procedurálnych prostriedkov poskytovaných veriteľom v rôznych členských štátoch vedú k potrebe právnej úpravy Spoločenstva zaručujúcej rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii.
 - (9) Účelom tohto nariadenia je zjednodušiť a zrýchliť súdne konanie a znížiť náklady na takéto konanie v cezhraničných sporoch, ktoré sa týkajú nepopretých peňažných pohľadávok, zavedením európskeho konania o platobnom rozkaze. ...
 - (10) Konanie zavedené týmto nariadením by malo slúžiť ako doplnkový a voliteľný prostriedok pre navrhovateľa, ktorý si naďalej môže zvoliť konanie podľa vnútroštátneho práva. Preto toto nariadenie ani nenahrádza, ani nezosúladuje existujúce mechanizmy vymáhania nepopretých pohľadávok podľa vnútroštátneho práva.
 - (11) Konanie by malo byť v čo najväčšej miere založené na používaní vzorových tlačív v komunikácii medzi súdom a stranami s cieľom uľahčiť jeho priebeh a umožniť využívanie automatického spracovávanía údajov.“
- 4 Podľa odôvodnenia 16 uvedeného nariadenia „by mal [súd] návrh preskúmať, vrátane otázky právomoci a označenia dôkazov na základe informácií poskytnutých v tlačive návrhu. Súdu by to umožnilo preskúmať *prima facie* obsah pohľadávky a okrem iného vylúčiť zjavne neopodstatnené pohľadávky alebo neprípustné návrhy“.
- 5 V zmysle odôvodnenia 29 nariadenia č. 1896/2006 je cieľom predmetného nariadenia „zavedenie jednotného, rýchleho a účinného mechanizmu na vymáhanie nepopretých peňažných pohľadávok v Európskej únii“.

6 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1896/2006 stanovuje:

„Účelom tohto nariadenia je:

- a) zjednodušiť a urýchliť súdne konanie a znížiť náklady na takéto konanie v cezhraničných sporoch, ktoré sa týkajú nepopretých peňažných pohľadávok, zavedením európskeho konania o platobnom rozkaze;

...“

7 Článok 2 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. ...“

8 V zmysle článku 3 ods. 1 uvedeného nariadenia:

„Na účely tohto nariadenia sa cezhraničným sporom rozumie spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci.“

9 Článok 4 tohto nariadenia znie:

„Európske konanie o platobnom rozkaze sa zavádza na účely uspokojovania peňažných pohľadávok s určenou výškou, ktoré sú splatné v čase podania návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu.“

10 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1896/2006 stanovuje:

„Na účely uplatňovania tohto nariadenia sa právomoc súdu určuje v súlade s príslušnými pravidlami práva Spoločenstva...“

11 Článok 7 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu sa podáva prostredníctvom vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe I.

2. Návrh obsahuje:

- a) mená a adresy strán, prípadne mená ich zástupcov a označenie súdu, na ktorý sa návrh podáva,
- b) výšku pohľadávky vrátane istiny a prípadne úroku, zmluvných pokút a nákladov,
- c) ak sa požadujú úroky z pohľadávky, úrokovú sadzbu a dobu, za ktorú sa požaduje úrok, pokiaľ sa k istine podľa práva členského štátu pôvodu automaticky nepripisuje úrok zo zákona,
- d) predmet sporu vrátane opisu okolností, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva ako na základ pohľadávky, prípadne požadovaného úroku,
- e) označenie dôkazov odôvodňujúcich pohľadávku,
- f) odôvodnenie právomoci súdu/súdov,

a

g) cezhraničný charakter sporu v zmysle článku 3.

3. Navrhovateľ v návrhu uvedie, že poskytnuté informácie sú podľa jeho najlepšieho vedomia a svedomia pravdivé a že si uvedomuje, že akékoľvek zámerne nepravdivé tvrdenie by mohlo viesť k príslušným sankciám podľa práva členského štátu pôvodu.

4. V dodatku k návrhu môže navrhovateľ súd informovať, že v prípade podania odporu zo strany odporcu nesúhlasí s pokračovaním občianskeho súdneho konania.... To nebráni navrhovateľovi, aby o tomto informoval súd neskôr, ale v každom prípade pred vydaním rozkazu.

5. Návrh sa podáva v listinnej forme alebo akýmkoľvek inými komunikačnými prostriedkami vrátane elektronickej formy, ktoré akceptuje členský štát pôvodu a sú dostupné súdu pôvodu.

6. Návrh podpisuje navrhovateľ alebo, ak má ustanoveného právneho zástupcu, jeho zástupca. ...“

12 Článok 11 ods. 1 uvedeného nariadenia znie:

„Súd návrh zamietne, ak:

a) nie sú splnené požiadavky stanovené v článkoch 2, 3, 4, 6 a 7;

...“

13 Podľa článku 12 ods. 3 tohto nariadenia:

„V európskom platobnom rozkaze sa odporca poučí, že má možnosť:

a) zaplatiť navrhovateľovi sumu uvedenú v rozkaze;

...“

14 Článok 25 nariadenia č.1896/2006 stanovuje:

„1. Kombinované súdne poplatky za európske konanie o platobnom rozkaze a za riadne občianske súdne konanie, ktoré nasleduje v prípade podania odporu proti európskemu platobnému rozkazu v členskom štáte, nesmú prekročiť súdne poplatky riadneho občianskeho súdneho konania bez predchádzajúceho európskeho konania o platobnom rozkaze v tomto členskom štáte.

2. Na účely tohto nariadenia súdne poplatky zahŕňajú poplatky, ktoré sa majú uhradiť súdu a ktorých výška je stanovená v súlade s vnútroštátnym právom.“

15 Článok 26 tohto nariadenia stanovuje:

„Všetky procesné otázky, ktoré nie sú osobitne upravené v tomto nariadení, sa riadia vnútroštátnym právom.“

16 Príloha I uvedeného nariadenia obsahuje tlačivo A s názvom „Návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu“.

17 Bod 7 usmernení nazvaných „Poučenie“ uvedených v prílohe I tohto nariadenia stanovuje:

„Úroky. Ak požadujete zaplatenie úrokov, musíte to uviesť podľa kódov uvedených na tlačive samostatne pre každú pohľadávku.... Ak požadujete zaplatenie úrokov až do doby rozhodnutia súdu, poslednú kolónku [do] nechajte prázdnu. ...“

- 18 Tlačivo E pre vydanie európskeho platobného rozkazu sa nachádza v prílohe V nariadenia č. 1896/2006.

Poľské právo

- 19 Podľa § 187 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku musí byť v majetkových veciach v podaní uvedená aj hodnota predmetu sporu okrem prípadu, keď tento predmet sporu tvorí uvedená peňažná suma.
- 20 §130 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku upravuje dôsledky podania návrhu účastníkom konania, ktorý má formálne vady. Podľa tohto ustanovenia obvykle súd vyzve účastníka konania pod hrozbou odmietnutia podania na opravu na doplnenie návrhu alebo na zaplatenie súdneho poplatku v týždňovej lehote.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 21 Dňa 23. februára 2011 podala Iwona Szyrocka, žijúca v Poľsku, na vnútroštátny súd návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu proti spoločnosti SiGer Technologie GmbH so sídlom v Tangermünde (Nemecko).
- 22 V rámci preskúmania uvedeného návrhu vnútroštátny súd konštatoval, že tento návrh nespĺňal niektoré formálne požiadavky stanovené poľským právom a najmä v rozpore s požiadavkou poľského práva nebola spresnená hodnota predmetu sporu v poľskej mene, aby bolo možné určiť výšku súdneho poplatku. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že pani Szyrocka uviedla v tlačive návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu istinu v eurách. Okrem toho vnútroštátny súd zdôrazňuje, že pani Szyrocka v tomto tlačive uviedla, že požaduje zaplatenie úrokov od určitého dátumu až do zaplatenia istiny.
- 23 Za týchto okolností Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Okresný súd vo Wroclawi) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 7 [nariadenia č. 1896/2006] vykladať tak, že:

- a) vyčerpávajúcim spôsobom upravuje všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu, alebo
 - b) treba vysloviť záver, že pre takýto návrh stanovuje iba minimálne požiadavky, pričom na všetky ostatné formálne požiadavky, ktoré tento predpis neupravuje, sa použijú ustanovenia vnútroštátneho práva?
2. V prípade kladnej odpovede na [prvú] otázku [písm. b)], ak návrh nespĺňa formálne požiadavky podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu (napríklad nebol priložený rovnopis návrhu pre protistranu alebo nebola uvedená hodnota predmetu sporu), má vnútroštátny súd navrhovateľa vyzvať na doplnenie návrhu podľa ustanovení vnútroštátneho práva v zmysle článku 26 nariadenia č. 1896/2006, alebo článku 9 nariadenia č. 1896/2006?
3. Má sa článok 4 nariadenia č. 1896/2006 vykladať tak, že požiadavky na peňažnú pohľadávku uvedené v tomto ustanovení, t. j. vyčíslená výška, ako aj splatnosť pohľadávky v čase podania návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu sa vzťahujú výlučne na istinu, alebo tak, že sa vzťahujú aj na pohľadávku na úroky z omeškania?

4. Má sa článok 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006 správne vykladať tak, že ak sa podľa práva členského štátu pôvodu k istine automaticky nepripisuje úrok, možno v európskom konaní o platobnom rozkaze okrem istiny uplatniť:
 - a) aj všetky úroky vrátane tzv. „neohraničených úrokov“ (počítané od konkrétneho dátumu splatnosti do neurčitého dátumu zaplatenia, napríklad „od 20. marca 2011 až do zaplatenia“);
 - b) iba úroky počítané od konkrétneho dátumu splatnosti do podania návrhu alebo do vydania platobného rozkazu;
 - c) výlučne úroky počítané od konkrétneho dátumu splatnosti do podania návrhu?
5. V prípade kladnej odpovede na [štvrtú] otázku [písm. a)]: Ako má súd v tlačive platobného rozkazu podľa nariadenia č. 1896/2006 formulovať rozhodnutie o úrokoch?
6. V prípade kladnej odpovede na [štvrtú] otázku [písm. b)]: Kto je povinný uviesť výšku úrokov – navrhovateľ, alebo súd *ex offio*?
7. V prípade kladnej odpovede na [štvrtú] otázku [písm. c)]: Je navrhovateľ povinný uviesť v návrhu výšku vyčíslených úrokov?
8. Ak navrhovateľ nevyčíslil úroky, ktoré žiada do podania návrhu, je súd povinný tieto úroky vyčísliť *ex offio*, alebo má požiadať navrhovateľa o doplnenie návrhu o chýbajúce údaje podľa článku 9 nariadenia č. 1896/2006?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 7 nariadenia č. 1896/2006 treba vykladať v tom zmysle, že vyčerpávajúcim spôsobom upravuje všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu, alebo že pre takýto návrh stanovuje iba minimálne požiadavky, pričom sa na všetky ostatné formálne požiadavky, ktoré tento predpis neupravuje, použijú ustanovenia vnútroštátneho práva.
- 25 S cieľom odpovedať na túto otázku treba odkázať jednak na znenie článku 7 nariadenia č. 1896/2006 a jednak na systematiku a ciele tohto nariadenia.
- 26 Na úvod treba pripomenúť, že článok 7 uvedeného nariadenia obsahuje niekoľko požiadaviek na obsah a podobu návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu. Upravuje najmä požiadavku, aby sa takýto návrh podal prostredníctvom vzorového tlačiva, obsahové náležitosti takéhoto návrhu, vyhlásenie navrhovateľa o presnosti údajov uvedených v tomto návrhu, možnosť vyjadrenia nesúhlasu navrhovateľa s pokračovaním v riadnom občianskom súdnom konaní, ako aj spôsoby podpisu takéhoto návrhu.
- 27 Treba konštatovať, že znenie predmetného článku neobsahuje nijakú skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že členské štáty môžu naďalej vo svojom vnútroštátnom práve voľne stanoviť dodatočné požiadavky týkajúce sa návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu.

- 28 Ako totiž jasne vyplýva z odseku 2 písm. c), odsekov 3, 5 a 6 článku 7 nariadenia č. 1896/2006, pokiaľ toto ustanovenie priznáva členským štátom právo upraviť v ich vnútroštátnom práve niektoré špecifické aspekty požiadaviek, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu, stanovuje ich výslovné. V tomto článku sa však neuvádza nijaký iný výslovný ani konkludentný odkaz, ktorý by vo všeobecnosti pripúšťal stanovenie dodatočných požiadaviek vo vnútroštátnom práve členských štátov.
- 29 Tento doslovný výklad napokon potvrdzuje aj systematika nariadenia č. 1896/2006. V tejto súvislosti treba na jednej strane zdôrazniť, tak ako vyplýva z odôvodnenia 16 tohto nariadenia, že rozhodujúci súd by mal návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu preskúmať len na základe v ňom uvedených údajov. Na druhej strane, ani články 2 až 4 a článok 6 predmetného nariadenia, ktoré spresňujú niektoré požiadavky, ktorým podlieha vydanie európskeho platobného rozkazu, neupravujú žiadnu možnosť stanoviť dodatočné požiadavky na základe vnútroštátneho práva členských štátov. Navyše podľa článku 11 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia súd návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu zamietne len v prípade nesplnenia požiadaviek uvedených v článkoch 2 až 4, 6 a 7 nariadenia.
- 30 Napokon treba pripomenúť, ako vyplýva z článku 1 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1896/2006, že jeho účelom je najmä zjednodušiť, urýchliť a znížiť náklady na konania v cezhraničných sporoch, ktoré sa týkajú nepopretých peňažných pohľadávok. Ako sa uvádza aj v odôvodneniach 8, 10 a 29 predmetného nariadenia, hoci toto nenahrádza, ani nezosúladuje existujúce vnútroštátne mechanizmy vymáhania nepopretých pohľadávok, na účely dosiahnutia tohto cieľa zavádza jednotný mechanizmus na vymáhanie peňažných pohľadávok, pričom zaručuje rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Únii.
- 31 Uvedený cieľ by však bol spochybnený, ak by členské štáty mohli vo svojej vnútroštátnej právnej úprave všeobecne stanoviť dodatočné požiadavky, ktoré by musel spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu. Takéto požiadavky by totiž v jednotlivých členských štátoch viedli nielen k stanoveniu rozdielnych požiadaviek pre jediný takýto návrh, ale mali by za následok aj sťaženie, predĺženie a zvýšenie nákladov európskeho konania o platobnom rozkaze.
- 32 Teda iba taký výklad, podľa ktorého článok 7 nariadenia č. 1896/2006 upravuje vyčerpávajúcim spôsobom všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu, zaručuje dodržanie cieľa predmetného nariadenia.
- 33 Čo sa týka konkrétnejšie otázky, či vnútroštátny súd môže za okolností, o aké ide vo veci samej, vyzvať navrhovateľa, aby doplnil návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu tak, aby v ňom bola uvedená hodnota sporu v poľskej mene na účely určenia výšky súdneho poplatku, treba konštatovať, že tento súd sa v tomto ohľade môže opierať o článok 25 ods. 2 nariadenia č. 1896/2006, podľa ktorého sa výška súdnych poplatkov určuje v súlade s vnútroštátnym právom.
- 34 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v prípade neexistujúcej harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov na vymáhanie nesporných pohľadávok patrí procesná úprava určenia výšky súdnych poplatkov, okrem požiadaviek uvedených v článku 25 predmetného nariadenia, do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov v rámci zásady ich procesnej autonómie. Tieto spôsoby však nesmú byť nevýhodnejšie ako príslušné spôsoby, ktorými sa riadia podobné vnútroštátne prípady (zásada ekvivalencie), ani nesmú byť stanovené takým spôsobom, že sa prakticky znemožní alebo nadmerne sťažuje výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie (zásada efektivity) (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júna 2012, Banco Español de Crédito, C-618/10, bod 46 a tam citovanú judikatúru).
- 35 Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd je v zásade naďalej oprávnený zaobstarat' si údaje o hodnote sporu postupmi upravenými jeho vnútroštátnym právom pod podmienkou, že procesné požiadavky týkajúce sa určenia súdnych poplatkov nebudú mať za následok ani neprimerané predĺženie európskeho konania o platobnom rozkaze, ani zamietnutie návrhu na vydanie takéhoto rozkazu.

36 Za týchto podmienok treba na prvú položenú otázku odpovedať tak, že článok 7 nariadenia č. 1898/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že vyčerpávajúcim spôsobom upravuje všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu. Vnútroštátny súd je v zmysle článku 25 predmetného nariadenia a okrem požiadaviek stanovených v tomto článku naďalej oprávnený určiť výšku súdneho poplatku spôsobmi stanovenými jeho vnútroštátnym právom pod podmienkou, že tieto spôsoby nebudú nevýhodnejšie ako spôsoby stanovené pre vnútroštátne žaloby a prakticky neznemožnia alebo nadmerne nestžia výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie.

O druhej otázke

37 Vzhľadom na odpoveď danú na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O tretej a štvrtej otázke

38 Svojou treťou a štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 a článok 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006 majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby navrhovateľ mohol v návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu požadovať úroky počítané od dátumu splatnosti do zaplatenia istiny.

39 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 4 nariadenia č. 1896/2006, peňažné pohľadávky, ktorých uspokojenie sa žiada v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze, musia byť určité a splatné, zatiaľ čo článok 7 ods. 2 písm. c) predmetného nariadenia stanovuje, že ak sa požadujú úroky z pohľadávky, musí sa v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviesť úroková sadzba a doba, za ktorú sa tento úrok požaduje.

40 Čo sa týka na jednej strane otázky, či úroky požadované v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze musia byť určité a splatné v zmysle článku 4 nariadenia č. 1896/2006, treba konštatovať, že doslovný výklad tohto článku neposkytuje v tejto súvislosti presný údaj, keďže toto ustanovenie sa vo všeobecnosti odvoláva najmä na „peňažné pohľadávky“, ktoré možno uplatniť v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze.

41 Treba však zdôrazniť, že z kontextu tohto ustanovenia a najmä z jeho kombinovaného výkladu v spojení s článkom 7 ods. 2 písm. c) uvedeného nariadenia vyplýva, že požiadavka určitosti a splatnosti pohľadávky uvedená v tomto ustanovení sa nevzťahuje na úroky.

42 Ako totiž správne zdôrazňuje Európska komisia, žiadne z ustanovení nariadenia č. 1896/2006 nevyžaduje, aby navrhovateľ vo svojom návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu uviedol presnú výšku úrokov. Konkrétne článok 7 ods. 2 písm. c) tohto nariadenia stanovuje pre prípad, ak sa požadujú úroky z pohľadávky, iba to, že treba uviesť úrokovú sadzbu a dobu, za ktorú sa požaduje úrok, čo navyše odzrkadľuje tlačivo návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu uvedené v prílohe I predmetného nariadenia.

43 Na druhej strane, čo sa týka otázky, či uvedený článok 7 ods. 2 písm. c) bráni uplatneniu úrokov počítaných od dátumu ich splatnosti do zaplatenia istiny, treba zdôrazniť, že pokiaľ tento článok nevyžaduje, aby sa v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedla výška úrokov, nespresňuje ani dátum, do ktorého možno požadovať tieto úroky.

44 Za týchto okolností treba uvedené ustanovenie vykladať najmä s ohľadom na cieľ nariadenia č. 1896/2006, ktorým je tak, ako sa uvádza v bode 30 tohto rozsudku, nielen zavedenie jednotného mechanizmu na vymáhanie takýchto nepopretých peňažných pohľadávok, ale aj zníženie nákladov na takéto konanie.

- 45 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že výklad článku 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006, ktorý by navrhovateľovi uprel možnosť požadovať úroky počítané do zaplatenia istiny, by nezodpovedal uvedenému cieľu. Teda ako uviedol aj generálny advokát v bode 66 svojich návrhov, ak by sa uplatnenie úrokov muselo obmedziť na úroky splatné k dátumu podania návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu alebo k dátumu vydania takéhoto rozkazu, navrhovateľ by sa mohol domôcť zaplatenia všetkých úrokov do zaplatenia istiny len prostredníctvom viacerých postupne podaných návrhov, konkrétne prvého návrhu na zaplatenie istiny a splatných úrokov a následne ďalším návrhom na zaplatenie zvyšných úrokov za obdobie od podania prvého návrhu alebo od vydania platobného rozkazu do zaplatenia istiny.
- 46 Treba preto konštatovať, že taký výklad článku 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006, ktorý by navrhovateľovi neumožňoval požadovať úroky počítané do zaplatenia istiny, by mohol predĺžiť a sťažiť európske konanie o platobnom rozkaze a viesť k zvýšeniu nákladov.
- 47 Okrem toho by takýto výklad mohol navrhovateľa odradiť od podania návrhu na začatie európskeho konania o platobnom rozkaze a podnietiť ho k tomu, aby sa radšej uchýlil k vnútroštátnemu konaniu, ktoré mu umožní domôcť sa úrokov v celej výške. Hoci je nepochybné, tak ako sa uvádza v odôvodnení 10 nariadenia č. 1896/2006, že konanie zavedené týmto nariadením slúži len ako doplnkový a voliteľný prostriedok vo vzťahu k prostriedkom podľa vnútroštátneho práva, naďalej platí, že na to, aby toto konanie bolo pre veriteľov skutočnou alternatívou, musia mať tieto osoby možnosť uplatniť v takomto konaní rovnaké práva ako vo vnútroštátnych konaniach.
- 48 Článok 4 a článok 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006 teda nebránia tomu, aby navrhovateľ v rámci európskeho platobného rozkazu požadoval úroky počítané do zaplatenia istiny.
- 49 Tento výklad pritom nespochybňujú ani tvrdenia uvedené portugalskou vládou a vládou Spojeného kráľovstva v prospech takého výkladu uvedených ustanovení, podľa ktorého nemožno požadovať úroky za obdobie po vydaní platobného rozkazu.
- 50 Na rozdiel od tvrdení Spojeného kráľovstva totiž okolnosť, že poučenia na vyplnenie tlačiva návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu nachádzajúceho sa v prílohe I tohto nariadenia uvádzajú v bode 7 iba možnosť požadovať úroky počítané do dátumu rozhodnutia súdu o takomto návrhu, nemôže navrhovateľa zbaviť možnosti požadovať aj úroky, ktoré vznikli po tomto dátume. Teda hoci tieto poučenia môžu nepochybne slúžiť ako výkladová pomôcka predmetného nariadenia, majú tak, ako uviedol aj generálny advokát v bode 86 svojich návrhov, len orientačný charakter, pričom vyčerpávajúcim spôsobom nepokrývajú všetky situácie, ktoré by mohli v praxi nastať.
- 51 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie portugalskej vlády vychádzajúce z článku 12 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1896/2006, treba konštatovať, že v tomto ustanovení sa uvádza, že odporca sa v európskom platobnom rozkaze poučí o sume, ktorú má zaplatiť navrhovateľovi. Odporca je však o tejto sume poučený nielen v tom prípade, ak sa v európskom platobnom rozkaze uvádza výsledná suma istiny a úrokov, ale aj v prípade, ak tento rozkaz uvádza sumu istiny, ako aj úrokovú sadzbu a obdobie, za ktoré sa tieto úroky požadujú. Okrem toho, taký výklad uvedeného ustanovenia, ktorý by navrhovateľovi neumožňoval požadovať úroky počítané do zaplatenia istiny, by bol z dôvodov uvedených v bodoch 44 až 46 tohto rozsudku v rozpore s cieľom predmetného nariadenia.
- 52 Treba dodať, že ustanovenia nariadenia č. 1896/2006 samy osebe bez základu v právnej úprave právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom nemôžu tvoriť právny základ pre uplatnenie úrokov počítaných do zaplatenia tejto pohľadávky. Nariadenie č. 1896/2006 totiž upravuje len procesné hľadiská mechanizmu platobného rozkazu, pričom všetky otázky hmotného práva, vrátane druhu úrokov, ktoré možno požadovať v rámci takéhoto konania, sa v zásade naďalej riadia právom uplatniteľným na vzťah medzi účastníkmi konania, z ktorého vyplýva predmetná pohľadávka.

53 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že na tretiu a štvrtú otázku treba odpovedať tak, že článok 4 a článok 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby navrhovateľ v návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu požadoval úroky počítané od dátumu splatnosti do zaplatenia istiny.

O piatej otázke

54 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, ako treba vyplniť tlačivo európskeho platobného rozkazu uvedené v prílohe V nariadenia č. 1896/2006, ak sa odporcovi ukladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky počítané do zaplatenia istiny.

55 V prvom rade treba spresniť, že uvedené tlačivo obsahuje riadok s názvom „Úroky (ku dňu)“, ktorý pretínajú tri vertikálne kolónky s názvami „Mena“, „Suma“ a „Dátum (deň/mesiac/rok)“.

56 V tejto súvislosti treba uviesť, ako vyplýva z odôvodnenia 11 nariadenia č. 1896/2006, že európske konanie o platobnom rozkaze by malo byť v čo najväčšej miere založené na používaní vzorových tlačív v komunikácii medzi súdom a stranami s cieľom uľahčiť jeho priebeh a umožniť využívanie automatického spracovávania údajov.

57 Keďže sú však tlačivá založené na najobvyklejších situáciách, ktoré môžu v realite nastať, treba konštatovať, že za okolností, o aké ide vo veci samej, keď tlačivo európskeho platobného rozkazu výslovne neupravuje možnosť uviesť, že odporca je povinný navrhovateľovi zaplatiť úroky počítané do zaplatenia istiny, musí sa obsah predmetného tlačiva prispôbiť osobitným okolnostiam veci tak, aby súd mohol prijať takéto rozhodnutie.

58 Tlačivo európskeho platobného rozkazu sa má vyplniť spôsobom, ktorý odporcovi umožní jednak odlišiť bez akýchkoľvek pochybností rozhodnutie, podľa ktorého má navrhovateľovi zaplatiť úroky počítané do zaplatenia istiny a jednak jasne určiť úrokovú sadzbu, ako aj dátum, od ktorého sa požadujú úroky. Za predpokladu, že sú tieto požiadavky splnené, môže konkrétne spôsoby vyplnenia tlačiva určiť vnútroštátny súd.

59 Vnútroštátny súd môže v tlačive európskeho platobného rozkazu napríklad uviesť menu v kolónke určenej na tento účel, úrokovú sadzbu v kolónke nazwanej „Suma“ a v kolónke „Dátum (deň/mesiac/rok)“ tiež spresnenie, že odporca je povinný zaplatiť úroky od určitého dátumu do zaplatenia istiny.

60 Z tohto dôvodu treba na piatu otázku odpovedať tak, že ak sa odporcovi ukladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky počítané do zaplatenia istiny, je vnútroštátny súd naďalej oprávnený zvoliť si konkrétne spôsoby vyplnenia tlačiva európskeho platobného rozkazu uvedeného v prílohe V nariadenia č. 1896/2006 za predpokladu, že takto vyplnené tlačivo odporcovi umožní jednak odlišiť bez akýchkoľvek pochybností rozhodnutie, podľa ktorého má zaplatiť úroky počítané do zaplatenia istiny, a jednak jasne určiť úrokovú sadzbu, ako aj dátum, od ktorého sa požadujú úroky.

O šiestej, siedmej a ôsmej otázke

61 Vzhľadom na odpoveď na tretiu a štvrtú otázku nie je potrebné odpovedať na ďalšie otázky položené vnútroštátnym súdom.

O trovách

- 62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze, sa má vykladať v tom zmysle, že vyčerpávajúcim spôsobom upravuje všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu.**

Vnútroštátny súd je v zmysle článku 25 predmetného nariadenia a okrem požiadaviek stanovených v tomto článku naďalej oprávnený určiť výšku súdneho poplatku spôsobmi stanovenými jeho vnútroštátnym právom pod podmienkou, že tieto spôsoby nebudú nevýhodnejšie ako spôsoby stanovené pre vnútroštátne žaloby a prakticky neznemožnia alebo nadmerne neťažšia výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie.

2. **Článok 4 a článok 7 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1896/2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby navrhovateľ v návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu požadoval úroky počítané od dátumu splatnosti do zaplatenia istiny.**
3. **Ak sa odporcovi ukladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky počítané do zaplatenia istiny, je vnútroštátny súd naďalej oprávnený zvoliť si konkrétne spôsoby vyplnenia tlačiva európskeho platobného rozkazu uvedeného v prílohe V nariadenia č. 1896/2006 za predpokladu, že takto vyplnené tlačivo odporcovi umožní jednak odlíšiť bez akýchkoľvek pochybností rozhodnutie, podľa ktorého má zaplatiť úroky počítané do zaplatenia istiny, a jednak jasne určiť úrokovú sadzbu, ako aj dátum, od ktorého sa požadujú úroky.**

Podpisy